

Vyhozený blues

Dagmar Andrtová-Voňková

A D A D

A D

Kostkovaná deka

A D

a uschlý loňský kytky

A D

po dešti mě čeká

A D

kus mokrý omítky

A D

a bedna s knihama

A D

a okno s pihamama

A D

a slunce, který tady chodí

F#mi

vzhůru nohama

A D A D

Na zdi visí hrábě

jak pierot se zubí

a místo záclon navlíknutý

vymačkaný tuby

a prošlapaný hrnce

a dávno hluchý zvonce

tak tady bydlím já

a nocí vyhozený slunce

A D

A to je můj blues rezavý

A D

a to je můj blues dřevavý

A D

tak to je můj blues vyhozený

A D

nepotřebný blues

Snad nejsem proti srsti

všem pegasům a lyrám

když místo plastik oceněných

popelnice sbírám

i gypsy starý střeďám

a mozaiky z nich skládám

a věřte, smysl pro abstrakci

vůbec nepostrádám

A sbírám zbytky jídel

co lidi nedojídaj

a gobelíny z ubrusů

co na nich děti snídaj

a propálený pláty

a zrezavělý dráty

to všechno tu mám uložený

pátý přes devátý

A to je mý blues rezavý
a to je mý blues dřavý
tak to je mý blues vyhozený
nepotřebný blues

Mám ráda tyhle věci
co lidi vyhazujou
i starou botu
co si třeba někde zujou
ty věci mluvit umí
a kdo jim porozumí
těm možná je i blues, co zpívám
něčím povědomý

Vždyť lidi jsou ty věci
a věci jsou ty lidi
a slunce nocí vyhozený
stejně klasy sklídí